

[Vanggaard.]

haft meget at sige ved Forhandlingerne om og Udarbejdelsen af denne Reform. Bestyrelsen af disse Ejendomme kommer nu ind under Landbrugsraadet deroppe, og der stilles ogsaa Forslag om, at Fæsternes Børn, deres Arvinger, kan tiltræde Fæstet efter Faderen. Alt sammen udmærket. Jeg nærer nogen Betænkelighed ved Lovforslagets § 37, men det er jo særlige færøske Forhold, som ikke helt kan analogiseres med Forholdene hernede.

De øvrige Forslag angaar hovedsagelig Revision af ældre Lovgivning, der i høj Grad knytter sig til denne Reform, og en saadan Revision er jo utvivlsomt paakrævet. Den var allerede foreslaet af Landbrugskommissionen i 1908, og de Ændringer, Landbrugskommissionen der foreslog i den paagældende Lovgivning, er jo i det væsentlige fulgt her og har vist nok ogsaa siden den Tid for en Del været praktiseret.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale disse Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting og vil ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet finde, at selv om Udtalelserne angaaende disse Lovforslag i Fjor ikke mindst fra færøsk Side lød ret enstemmige, saa vil det dog være rigtigt, at disse Forslag kommer i Udvalg, særlig under Hensyn til, at det for Tiden ikke har været muligt for de færøske Repræsentanter at møde her i Tinget.

Grønning: Da disse 5 færøske Landbrugs-Lovforslag allerede i dette Aar har været underkastet en Førstebehandling i det høje Ting, skal jeg, idet jeg henviser til mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser ved denne Lejlighed, anbefale Lovforslagene til fortsat velvillig Behandling i et Udvalg.

Jeg minder om, at det ærede Medlem Hr. Westermann i sine Udtalelser gjorde opmærksom paa, at der fra det færøske Landbrug var rettet en temmelig stærk Kritik mod disse Lovforslag. Det ærede Medlem fremsatte Ønske om, at Lovforslagene, forinden de blev endeligt vedtaget i dette høje Ting, paa ny maatte blive gjort til Genstand for Behandling i det nyvalgte Lagting. Mit Partis Ordfører fremsatte dette Ønske med den Motivering, at han meget gerne saa, at Lovene kunde danne et Bindeled mellem Danmark og Færøerne. Disse Udtalelser findes i Folketingstidende Sp. 4782—83 for 28. Marts i Aar. Jeg henviser til dem og anbefaler en fortsat velvillig Behandling i et Udvalg.

Kristian Nygaard: De ret omfattende Lovforslag angaaende Landbrugsforholdene paa Færøerne, som vi her behandler, var jo, som allerede tidligere nævnt, i Slutningen af sidste Rigsdagssamling Genstand for en velvillig Førstebehandling her i Folketinget. Den højtærede Landbrugsminister betegnede endog Behandlingen som meget velvillig, hvad der naturligvis maatte glæde Ministeren. Jeg ved ikke, om det var denne Glæde, der fik den højtærede Minister til at udtale sig ret haabefuldt om den Rejse til Færøerne sammen med forskellige Medlemmer af det høje Ting, paa hvis Ønskelighed det ærede Medlem Hr. Samuelson henledede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed. Jeg har ikke hørt noget om denne Rejse siden, saa den har sikkert ikke fundet Sted. Dette negative Resultat beklager jeg, da jeg er fuldkommen enig med den højtærede Minister i, at en saadan Rejse vil være af stor Betydning til Bedømmelse af de Sager, det her drejer sig om. Ganske vist erkender jeg gerne, at man i de Spørgsmaal, der angaar Færøerne, i Regelen maa følge Lagtingets Indstillinger, netop fordi dette Tings Medlemmer bedst kender de stedlige Forhold; men paa den anden Side drejer det sig her om et saa vigtigt Spørgsmaal, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet endog betegnede Lovforslaget om Jordbrugets Fremme som en Revolution paa dette Omraade. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at det var naturligvis noget dybtgaaende, og Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Westermann, tog vel Afstand fra Udtrykket Revolution, men gav dog Udtryk for, at man i hvert Fald havde Ret, til at hævde, at Loven vilde betyde en radikal Ændring af Forholdene deroppe paa Jordspørgsmaalets Omraade. Da Forholdet saaledes er dette, at Loven om Jordbrugets Fremme kan faa en saa overordentlig stor Betydning for den færøske Befolkning, og da Forholdet tillige ligger saaledes, at der dog er nogen Unighed paa Øerne om Betimeligheden af at gennemføre saa kraftige Foranstaltninger, vilde en Rejse til Færøerne, hvorunder vi kunde se Forholdene, som de er, og faa Lejlighed til at tale med de interesserede Parter, ikke alene have almindelig Interesse, men jeg tror, at adskillige, der ikke før har været paa disse ejendommelige Øer, vil erkende, at en saadan Rejse ogsaa kunde være paakrævet for at naa frem til et Resultat, som Færingerne virkelig ønsker, et Resultat, som kan være med til at skabe